

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 125/2019
05.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милибора Костића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милибора Костића, адвоката Немање Јоловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.925/14 од 17.11.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.818/18 од 11.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милибора Костића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.925/14 од 17.11.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.818/18 од 11.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.925/14 од 17.11.2017. године окривљени Милибор Костић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па му је због кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од три године а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од 8 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.04.2014. до 04.11.2014. године.

Истом пресудом према окривљеном Милибору Костићу изречена је мера безбедности одузимања предмета на основу члана 348. став 5. у вези члана 87. КЗ и то пиштоља марке „...“ модел „...“ калибра мм, фабричког број ..., са припадајућим оквиром и четири метка.

Наведеном пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени АА упућен је да свој имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а на основу члана 264. став 4. окривљени Милибор Костић је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.818/18 од 11.10.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Милибора Костића преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр.925/14 од 17.11.2017. године, само у делу одлуке о изреченој мери безбедности одузимања предмета тако што је Апелациони суд у Београду на основу одредбе члана 87. КЗ према окривљеном Милибору Костићу изрекао меру безбедности – одузимање предмета и то пиштоља марке „...“ модел „...“, калибра ... мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром и два метка, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног Милибора Костића и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбијене као неосноване и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милибора Костића, адвокат Немања Јоловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да се другостепена пресуда преиначи, тако што ће се усвојити жалба браниоца окривљеног Милибора Костића и преиначити првостепена пресуда тако што ће се окривљени применом члана 423. ЗКП ослободити оптужбе за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а окривљеном досудити трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 90.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, или да се другостепена пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање о жалби браниоца окривљеног Милибора Костића.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Милибора Костића навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. став 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног Милибора Костића, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама наводи да је правни став нижестепених судова у погледу урачунљивости окривљеног неразумљив и противречан, да из изреке првостепене пресуде произилази да су моћ расуђивања и моћ одлучивања код окривљеног у време извршења кривичног дела били битно смањени, али да из изреке пресуде и из разлога пресуда нижестепених судова произилази и да је окривљени био свестан свога дела, дакле, да је стање његове свести потпуно очувано, што је имало за последицу погрешну правну квалификацију радњи окривљеног, која правна квалификација је неодржива због непостојања субјективног елемента – недостатка намере – умишљаја окривљеног да оштећеног лиши живота, већ се ради евентуално о кривичном делу тешке телесне повреде учињене из нехата, због које повреде закона је уследила погрешна казна.

Како је, дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Милибора Костића у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, обзиром да исте не представљају повреде закона због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић